

**ЛЬВІВСЬКО-
РЯШІВСЬКІ
НАУКОВІ
ЗОШИТИ**

**LWOWSKO-
RZESZOWSKIE
ZESZYTY
NAUKOWE**

1-й номер

Numer 1

Львів – Pamięń
Lwów – Rzeszów
2013

Засновник: Львівський національний університет ім. І. Франка, Факультет культури і мистецтва
Рівнянський університет, Факультет педагогіки і мистецтва

ЛВІВСЬКО-РЯШІВСЬКІ НАУКОВІ ЗОПІТИ

1-й номер

Видається з 2013 року

На підставі Угоди про наукову співпрацю між ЛНУ імені Івана Франка та Ряшівським Університетом (Республіка Польща), а також Доповнення до Угоди, підписаної 18 січня 2013 року між факультетом культури і мистецтв та педагогічно-артистичним факультетом згаданих університетів (§2, пункт 3) обидві інституції пропонують заснувати спільне наукове видання "Львівсько-Ряшівські наукові зошити". Часопис виходитиме двома мовами (польською та українською) з відповідними анотаціями англійською мовою у форматі літературного почергово у Львові та Ряшеві. Тематика та наповнення кожного збірника формуватиметься спільною Редакційною радою, до якої увійдуть провідні вчені обох факультетів на кількісно паритетних засадах (по шість осіб з кожної сторони):

Ряшівський університет, Факультет педагогіки і мистецтва

Професор, д-р габ. **Ришард Пенчковський** (співголова)

Професор, д-р габ. **Януш Мійосо**

Професор, д-р габ. **Александра Мах**

Професор, д-р габ. **Марта Уберман**

Кандидат наук

Докент, канд. мист-ва **Тереса Мазена** (науковий секретар)

Львівський національний університет ім. І. Франка, Факультет культури і мистецтва

Професор, д-р мист-ва **Олександр Козаренко**

Професор, д-р мист-ва **Юрій Медведик**

Професор, д-р мист-ва **Олександра Цалай-Якименко**

Професор, д-р мист-ва **Аделіна Єфіменко**

Професор, д-р філософії **Марія Камуба**

Докент, канд. мист-ва **Тарас Дубровний** (науковий секретар)

Головні редактори: **Тереса Мазена, Юрій Медведик, Тарас Дубровний**

Науковий редактор **Володимир Пасічник**

Редактор **Уляна Крук**

Польський та український переклад – **Тереса Мазена**

Рецензенти:

Професор УР, д-р габ. **Марек Палюх**

Професор, д-р мист-ва **Марія Загайкевич**

Професор, д-р мист-ва **Олена Маркува**

Адреса редакційної колегії:

Львівський національний

університет імені Івана Франка,

вул. Валова, 18, кім. 16,

79602 Львів, Україна

тел.: (38) (032) 2394197

e-mail: scultart@franko.lviv.ua

Адреса редакції, видавця і виготовлювача:

Львівський національний університет

імені Івана Франка,

вул. Університетська, 1, 79000, Львів, Україна

відділення про внесення суб'єкта видавничої

справи до Державного реєстру видавців,

Формат 70x100/16

Ум. друк. арк. 21,9

Тираж 200 прим. Зам. 2.

© Львівський національний університет ім. І. Франка,
2013

LWOWSKO-RZESZOWSKIE ZESZYTY NAUKOWE

Numer 1

Ukazuje się od 2013 roku

Lwów – Rzeszów
2013

LWOWSKO-RZESZOWSKIE ZESZYTY NAUKOWE

Numer 1

Ukazuje się od 2013 roku

Na podstawie Umowy o naukową współpracę między Uniwersytetem Rzeszowski a Lwowskim Narodowym Uniwersytetem im. I. Franka oraz Aneksu do Umowy podpisanego 18. 01. 2013 roku między Wydziałem Kultury i Sztuki i Wydziałem Pedagogiczno-Artystycznym uniwersytetów (paragraf 2, punkt 3) obie instytucje proponują złożyć wspólne naukowe czasopismo "Lwowsko-rzeszowskie zeszyty naukowe". Czasopismo będzie wydawane jako półrocznik na przemian we Lwowie i Rzeszowie, w dwóch językach (w języku polskim i ukraińskim) z odpowiednimi abstraktami w języku angielskim. Tematyka i treść każdego zeszytu będą wspólnie uzgadniane Radą Redakcyjną, w skład której wejdą naukowcy obu wydziałów wg zasady paritetowej (po sześć osób z każdej uczelni):

Uniwersytat Rzeszowski, Wydział Pedagogiczno-Artystyczny:

Profesor UR, dr hab. *Ryszard Peczkowski* – współprzewodniczący Rady redakcyjnej
Profesor UR, dr hab. *Janusz Miąso*
Profesor UR, dr hab. *Aleksandra Mach*
Profesor UR, dr hab. *Marta Uberman*
Doktor *Jarmila Žohnová*
Doktor *Teresa Mazera* (secretarz naukowy)

Lwowski Narodowy Uniwersytet im. I. Franka, Wydział Kultury i Sztuki

Profesor, dr hab. *Oleksandr Kozarenko* – współprzewodniczący Rady redakcyjnej
Profesor, dr hab. *Jurij Medwedyk*
Profesor, dr hab. *Oleksandra Cutač-Jekymenko*
Profesor, dr hab. *Adelina Jefimienko*
Profesor, dr hab. *Maria Koszuba*
Doktor *Taras Dubrownij* (secretarz naukowy)

Naczelni redaktorzy: *Teresa Mazera, Jurij Medwedyk, Taras Dubrownij*

Naukowy redaktor *Wolodymyr Pasichnyk*

Redaktor *Ułana Kruk*

Polskie i ukraińskie tłumaczenia – *Teresa Mazera*

Recenzenci:

Profesor UR, dr hab. *Marek Paluch*
Profesor, dr hab. *Maria Zahajkewycz*
Profesor, dr hab. *Ołena Markowa*

Adres redakcji:
Uniwersytet Rzeszowski,
Wydział Pedagogiczno-Artystyczny
al. Rejtana 16c, 35-959 Rzeszów
tel. +48 17 872 10 00

З М І С Т

<i>Олександр КОЗАРЕНКО</i> Підсумар'ям Януша Корчак	1
ПЕДАГОГІЧНИЙ ДИСКУРС	
<i>Гжегозе ГЖЕБЕК</i> Етичні аспекти поглядів Януша Корчак на опіку	14
<i>Давіда ГУСАР</i> Видинський феномен Василя Купфлюка (До 100-річчя від дня народження)	21
<i>Юліана МЕЙССНЕР-ЛОЗІНЬСКА</i> Януш Корчак та його найближчі соратники	24
<i>Януш МЬОНСО</i> Януш Корчак – видатний пропагандист міжособистісного спілкування в контексті сучасних інформаційно-комунікаційних парадоксів	46
<i>Бєста ГУМЄННИ</i> Ідеї Корчак – нагхнення сьогоднішніх виховавців	45
<i>Тарас ДУБРОВНИЙ</i> Педагогічні принципи піаніста Олега Крипигальського	53
<i>Марта УБЕРМАН</i> Словидь метелика, або художке виховання в педагогічній думці Януша Корчак	55
<i>Лєса РОМАНЮК</i> Панорама музично-освітнього життя Станіславова на зламі XIX–XX століть	68
<i>Тереса МАЗЕРА</i> Інституціональна підготовка співаків у Львові в австрійський період	78
<i>Віолетта ДУТЧАК</i> Педагогічно-методичні пріоритети в балетному мистецтві українського зарубіжжя	91
<i>Ельжбєта ДОЛЯТА</i> Роль літніх відпочинкових таборів у педагогічно-виховних поглядах Януша Корчак	98
<i>Ганна КАРАСЬ</i> Збереження і розвиток традицій музичної освіти Вишого музичного інституту ім. М. Лисена українськю діаспорою США	108

<i>Дорота ПСТРОНГ</i>	
Права дитини в освітній концепції Януша Корчачка та в Конвенції про права дитини	122
<i>Світлана САЦІДАН</i>	
Ідея вдосконалення людини в контексті антропологічної науки Рудольфа Штайнера	131
<i>Катяжина ГНИП, Мар'яна ГАЧКА</i>	
Думки Януша Корчачка в реалізації педагогічних завдань	136
<i>Роксолана ПАСУЧНИК</i>	
Значення Вігеслава Новака у формуванні творчої особистості українського композитора Василя Барвінського	140
<i>Володимир СИВОХІП</i>	
До скарбниці музично-педагогічного репертуару львівських композиторів ХХ століття (з фортепіанної творчості Зиновія Лиська)	145
<i>Володимир ПАСУЧНИК</i>	
Педагогічна діяльність Володимира Голівського	153
ПРОБЛЕМИ ВИКОНАВСТВА	
<i>Анна ЧЕРНОВАНЕНКО</i>	
Матеріальні та духовні чинники музичного інструменталізму	162
<i>Олександр ПЕРЕПЕЛИЦЯ</i>	
Жестуліція піаніста як засіб виконавської виразовості	170
<i>Іван ЄРГІЄВ</i>	
Український "Модерн-баян" – творчий артистично-театральний феномен сучасного виконавського мистецтва	182
<i>Галина ДІКА</i>	
Ритмопластика та рухові ігри в системі методичних засобів учителя музики	190
<i>Андрій КАРПЯК</i>	
Нові погляди на явище артикуляції у флейтовому мистецтві. Методика застосування довшої артикуляції	196
<i>Галина БЕНЬ</i>	
Етапи створення вокально-слухового образу у процесі навчання зі студентом-актором	206
ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ КУЛЬТУРИ	
<i>Оксана ВЕЛИЧКО</i>	
Музично-виконавська діяльність епохи Просвітництва	213
<i>Олена МУРАВСЬКА</i>	
Духовні основи мистецтва біблеярау та європейська музична культура першої половини ХІХ століття	218
<i>Ірина ВАВРЕНЧУК</i>	
Гуцульська музична соція та "стиль закопанський"	225
<i>Мар'ян ТЕЛІШЕВСЬКИЙ</i>	
Хор оперної студії ЛНМА ім. М. Лисенка в контексті музичної освіти та мистецького життя	233
<i>Олена ДРАГОМИРЕЦЬКА</i>	
Спигез авторського індивідуального виразу і національної основи в обробках слов'янських пісень Анатолія Авдієвського	240
<i>Василь ФЕДЮРИШИН</i>	
Проксигивно-акмеологічний напрям підготовки студентів інститутів мистецтв до керівництва інструментальними ансамблями	247
ІНТЕРПРЕТАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ХОРЕОЛОГІЇ	
<i>Денис ШАРИКОВ</i>	
Сценічна практика балетмейстерської майстерності у світі	252
<i>Олександр ПЛАХОТНИК</i>	
Contemporary jazz-dance та його практики в системі хореографічної освіти України	261

Abstrakt

W artykule, na podstawie analizy prac naukowych, ukazano specyficzną baletmistrzowską działalność oraz pracę twórczą współczesnych choreografów k. XX-p. XXI wieku. Zaprezentowano ich styl, estetykę, formę, środki wyrazowe.

Słowa kluczowe: choreografia, choreograficzny styl, baletmistrz, formy taneczne, balet.

Abstract

In the article the characteristic features of the balletmaster's creative works. Characterized by the creative work of modern ballet master of the end of XX – beginning of XXI century. Their stylistics, aesthetics, genre, form, means of expression.

Key words: choreography, choreographic style, a choreographer, a dance form, ballet.

Олександр ПЛАХОТНЮ
*Львівський національний університет ім. І. Франка
(Львів, Україна)*

**Contemporary jazz-dance та його практики
в системі хореографічної освіти України
Contemporary jazz-dance i jego zastosowanie
w systemie choreograficznego przygotowania w Ukrainie**

У художній культурі XXI століття все більшого розвитку набуває джазовий танець – сучасне хореографічне мистецтво зі самобутніми образотворчими засобами та прийомами художньої виразності, характерними лише для нього законами привалами виконання. Існує багато шкіл джазового танцю, його дослідників європейських виконавців, постановників, дослідників, хореографів, а також найрізноманітнішим часом не схожих між собою напрямів: теп-танець, класичний джаз-танець, шоу джаз-танець, фольк-джаз-танець, стріг-джаз-танець.

Проблематику розвитку джаз-танцю як сучасного хореографічного мистецтва досліджували В. Конен, Н. Шереметьєвська, В. Нікітін, Д. Шариков.

У своїй фундаментальній праці присвяченій формуванню джазу як музикально-виразної системи, естетики, процесові виникнення видів і жанрів В. Конен торкнулася й іншої складової джазового мистецтва – танцю, зокрема розглянула становлення джаз-танцю в контексті історії джазового мистецтва [2]. Вона визначила досить високий рівень підготованості та майстерності не тільки музикантів віртуозів джазової імпровізації, а й танцівників: “Від танцівника вимагається найвище володіння технікою – точність і швидкість рухів, майже акробатична гнучкість, висока фізична витривалість” [2, с. 110]. В. Конен констатувала, що джаз-танець є невід’ємною частиною джазового мистецтва, у всій його виразній красі і багатогранності, з багатьма відтінками і течіями в історичному розвитку. “Велике значення в дослідженні сучасного естрадного мистецтва належить джаз породив багато різновидів – високих і непристойних, витончених і простих, пов’язаних з європейською практикою і безмежно далеким від неї. Так, у 20-х роках він був невід’ємним від танцю і розважальної естради...” [2, с. 266].

Велике значення в дослідженні сучасного естрадного мистецтва належить Н. Шереметьєвській, йдеться передусім про її вагомій праці такі як “Танець на естраді” (1985) [11], “Проголосив ритм ступає” (1996) [10]. У першій монографії авторка аналізує й науково обґрунтувала етапи розвитку розповсюдженого і популярного жанру – естрадного танцю – від моменту його зародження в кінці XIX століття до наших днів.

У другій праці подано історія теп-танцю від часу його виникнення в Америці у середині XIX століття (на основі чисельних американських періоджерел) до періоду розвитку і занепаду його в Радянському Союзі. Зокрема розглянуто внесок українських майстрів танцювального мистецтва Миколи Александрова і Ніни Боларської у внесок розвитку джаз-танцю [10, с. 26].

Один з провідних фахівців у галузі сучасної хореографії Росії, професор кафедри естрадного танцю МДУКМ, доцент кафедри сценічного танцю Російської академії театрального мистецтва Вадим Нікітін, прислухався вивченню

танець. Етапи розвитку. Метод. Техніка" (2004), "Композиція урока і методика преподавания модерн-джаз танца" (2006), "Стрейчинг в профессиональном обучении современному танцу. Методическое пособие" (2005). У згаданих працях розглянуто питання історії розвитку, технічних принципів джазового танцю та методики викладання модерн-джаз танцю.

Серед українських дослідників джазового танцю і сучасного хореографічного мистецтва загальною темою досліджень доробок Д. Шарикова, кандидата мистецтвознавства, балетмейстера, доцента кафедри теорії та історії мистецтва Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука, автора праць "Класифікація сучасної хореографії" (2008), "Сучасна хореографія як феномен художньої культури ХХ століття" (2008), "Contemporary dance" у балетмейстерському мистецтві: Навчальний посібник" (2010). Досі дослідники сучасного хореографічного мистецтва ХХ століття розглядали лише окремі аспекти сучасної хореографії, натомість Д. Шариков запропонував його систему і класифікацію, досліджуючи в процесі історичного розвитку. Обстоє ідею виокремлення у вітчизняній науці спеціальної галузі знань: "Хореологія (від грец. χορευο – танець, λόγος – вивчати) – це наука про теорію й історію хореографічної культури (танець, балет, види хореографії, хореографічну критику, інноваційні технології в теорії й практиці хореографії)" [9, с. 15]. Яка має досліджувати такі питання, як історію розвитку і формування, теоретичні підрунги формування, практичне застосування танцю, методологію вивчення і виконання, інтеграцію з іншими науками.

Сучасна хореографія – надзвичайно багатогранна у своїх проявах, її неможливо досконало описати, кожного дня народжується і формується новий напрям, новий стиль, нове прочитання тих чи інших принципів танцювального мистецтва.

Важливе місце у цьому, яскравому потоці займає джаз-танець як періодично багатьох напрямів і стилів. Сьогоднішній джаз-танець вже має чітке визначення. Джаз (від англ. Jazz: як дієслово – збуджувати, активізувати, захоплювати, як іменник – міль, поривчастість, екстаз) – 1. Жанр професійної музики, що виник на початку ХХ століття в південних штатах США внаслідок взаємодії африканської та європейської танцювальної музики. Джерелами джазу були імпровізаційні форми негритянської народної музики, зокрема, спіричуелс, блюз, регтайм, а також танцювально-побутова музика білих переселенців. Для джазу характерні: імпровізаційність, підвищена емоційність, витончена ритмічність (синкопованість, поліфонія) [3, с. 3]. 2. Стиль у сучасній хореографії афро-американського походження. На сьогодні в сучасній хореографії (танні й балет) джаз має свої характерні ознаки: акцент на емоційному стані та індивідуальній виконавській майстерності людини, яка імпровізує на джазову, популярну чи іншу музику, на "свігнутванні та пульсації", повний розпружності тулуба, пози "колапсу", значної рухливості корпусу, рук, оберткових рухів тазостегнової частини тіла, багатосинкопованості в руках [8, с. 109]. Для джаз-танцю характерні: імпровізованість, підвищена емоційність, витончена ритмічність рухів всього тіла танцівника й окремих частин як по горизонталі, так і по вертикалі сценічного простору.

Джазовий танець – це насамперед, втілення емоцій танцівника, а не форми або ідеї, як це відбувається в танні модерні [4, с. 32].

Сьогодні вже можна сміливо визначити, що джаз-танець має в собі коріння афроамериканського танцю, менестрель-шоу (the minstrel-show), європейського танцю (ірландської жиги, іспанської спансардо, російської "дубішкі")

- І можна запропонувати певну класифікацію джазового танцю, а саме:
- теп-данс;
 - класичний джаз-танець;
 - contemporary jazz-dance;
 - шоу-джаз-танець (бродвей-джаз);
 - афро-джаз-танець;
 - джаз-фольк-танець;
 - стріт-джаз-танець (street-jazz dance).

Теп-танець

Теп-танець (теп dense) у дослівному перекладі – танець зі стуком, його та називали степ, чейтка.

Назва "степ" походить від англ. step – "крок" однак у західній хореографії термін невідомий, натомість широко вживається теп (від англ. tap – "стукає", "легкий стукіт"). Характерною особливістю танцю є ритмічна ударна робота завдячій виконується в спеціальному взутті, підбитим металевими пластинами (втім, металеві пластини – це вже завоювання нового часу).

Теп – стиль у сучасній хореографії; його характерні риси: акцент індивідуальну майстерність, імпровізаційність та чіткий удар і ритм, легка незвична робота корпусу порівняно з ногами, які відповідають за головну тему Танцю. В. Колен дає характеристику виконавця теп-танцю: "тіло залишало строго контролюваному врівноваженому стані, руки висіли як безформні гарчі. Уся енергія танцівника, вся його феноменальна майстерність і швидкі те втілюлися в роботі ніг, в особливості стопи. Точні синхронні акценти, ніки ці п'ятою одної ноги і пальцями іншої..." [2, с. 111].

Варто наголосити на внескові львівських митців у розвиток теп-танцю пострадянському просторі. Н. Шереметьєвська відзначає, що в довоєнному Львові було багато джазових концертів: "до прикладу, Львівський теп-джаз Генрика Ва завершував свої виступи піснею «Чекаємо вас у Львові», яку негода співаки речі, в складі джазу був чудовий степист" [10, с. 68]. Сьогодні теп-танець виконає таких навчальних закладах: Київській державній академії керівних кадрів культури і мистецтва, Львівському педагогічному університеті імені Михайла Драгоманова, Рівненському державному гуманітарному університеті, Львівському національному університеті імені Івана Франка, інших вищих навчальних закладах культури і мистецтва.

Класичний джаз-танець

Класичний джаз-танець – це танцювальна система зі сталими законами побудови танцювального руху всього тіла танцівника й окремих частин – в горизонталі, так і по вертикалі сценічного простору, сформованою методикою підготовки танцівника-виконавця, який володіє віртуозною технікою, "залізними елементами інших танцювальних систем, зокрема класичного танцю, модернізації народного танцю" [8, с. 50]. Характеризується меншою імпровізаційною свободою ніж та, що притаманна джаз-танцю, саме цей факт стає одним із напрямів подальшого розвитку. Класичний джаз-танець використовують у сценічних виставах балетних та театральних виставах, залучають до кіно.

У 90-х роках ХІХ століття до кінця Другої світової війни починається етап розвитку джазового танцю як особливої техніки, зі своєю школою, певною хореографічною лексикою, системою рухів. Саме в цей період джазовий та

де тільки на театральній і побутовій танець, але є на балетний театр, природа джазового танцю стає більш очевидною. Взаємовплив "чорного" танцю все збільшується, втрачається фольклорний характер танцю. Усе його виділення джазового танцю в окремі напрями танцювальної техніки – й джаз.

Джаз-танець.

Витоках джаз-танцю проявляється його універсальність, здатність до ання в найрізноманітніших галузях танцювального мистецтва. В. Конен і: "найвища віртуозність, як у галузі танцю, так і інструментального я, стає невід'ємною рисою менестрельного шоу. Ця глибока традиція в у всіх музичних жанрах наступного періоду" [2, с. 128]. Зауважимо, що ль-шоу (англ. minstrel) – менестрель та show – шоу) – самотбутня форма ського музичного театру, виникла в першій половині XIX століття під негріванського фольклору в середовищі білих акторів, що імітували ську манеру співу, танцю, гри, інтонування, наслідували репертуар. танець настільки універсальне мистецтво, що його використання у х шоу-програмах, відео-кліпах, модних театральних постановках, стає не танічним, а й необхідним складовим елементом успіху у глядача. Відтак, ся окремий напрям джаз-танцю – шоу-джаз-танець (від англ. show – показ, Нью-Йорку) інша його назва – бродвей-джаз-танець (від англ. – Broadway – назва Нью-Йорку) Своєю назву отримав від вулиці Бродвей у Лінкольн-центрі, то-Йорк США, де працюють 40 професійних театрів. Саме внаслідок ання джаз-танцю на бродвейський підмоетках виникла і друга назва для танцю – бродвей-джаз.

джаз-танець органічно вливається і стає невід'ємною частиною мюзиклу ти. У постановці оперети угорського композитора Пала Абрахамми "Бал ("Ball im Savou") (2009) Київського національного академічного театру хореограф-балетмейстер Вадим Прокопенко.

Джаз-танець.

джаз-танець (від англ. afro-jazz) – різновид спенічного танцю що класичні джазові елементи (оберти, перегинання в корпусі), характерні з стічною афро-пластикю. Визначається високою емоційністю й кою у виконанні. Це спроба поєднати сучасний джаз з його африканським , відновити втрачені першоджерела африканських традицій ритуальних музики, треба мити на увазі, що африканський танець несе в собі велике альше навантаження і не є настільки віртуозним, як його теперішній аналог. -джаз-танець характеризується дещо розпрямленим виконанням льних рухів, широтою рухів стегновими суглобами, що спрямовані ого до підлоги, бо африканські племена поклонялися богам, які, на їхню ребували лише на небі, але й у землі. У музичному матеріалі відчутне ня до першоджерела.

багато інших напрямів джаз-танцю афро-джаз-танець втілює людські чуття й емоції за допомогою рухів. Це цілий пласт культури, що стосується мистецтва, мистецької свідомості і звичаїв, шаманіванських

Джаз-фольк-танець

Виконання народних рухів у сучасному танці не вимагає буквального відтворення тієї чи іншої національної хореографічної лексики, джаз-танець у своєму арсеналі наявні узагальнені пластичні елементи. Безперечно, у хореографічних творах з ясраво підкресленою національною тематикою, постановник використовує лексику джазового і народного танцю в своєрідному стилізованому переосмисленні, залежно від змісту та цілей хореографічного твору. Усі танцювальні жанри та види мають глибоке народне коріння, балетмейстери – постановники неодноразово зверталися до витоків, намагаючись реалізувати свої творчі ідеї та задуми, саме через інтерпретацію хореографічної лексики народного танцю у джазову палітру.

Стрит-джаз-танець (street-jazz dance).

У своєрідному вигляді найбільше джаз виражений у стрит-джаз танці. Так званому вуличному джазі, що втілюється в усіх сучасних молодіжних-популярних напрямках – брейк, хіп-хоп, фанк і більш ранні твіст, чарльстон, шейк, бугі-вугі, бальбоа ("епоха свінгу" 1920–1940 роки) – походять від джаз-танцю і джазових поєднань з побутовим модним танцем.

Хіп-хоп-танець (від англ. hip-hop, що не має дослівного перекладу) – вид і танцювальна система вуличних і студійних технік масово-популярного синтезованого танцю в сучасній хореографії американсько-європейського походження. Хіп-хоп танець поєднує різні стилізові форми – вуличні, молодіжні танці (street dance) – хіп-хоп та його нова форма нью-стїйл, електрик-бугі, брейк-денс, клубні танці (club dance) – фанк, техно, хаус.

Термін "диско" (англ. disco) означає стиль популярної танцювальної музики другої половини 1970 років, яка характеризується різним чітким ритмом, визначеним четвртними нотами і підтриманим бас-барабаном; домінуючим вокалу, клавішних, струнних, електронних інструментів, на відміну від року, де переважають гітари.

Танець диско охоплює велику кількість різноманітних стилістик, починаючи від тих видів танцю, котрі танцюють на вечорах і дискотеках з друзями, і закінчуючи віртуозними, атлетичними видами танцю для професіоналів. Усі ці стилі об'єднують те, що їх виконують під популярну диско-музику.

Фанк-джаз-танець. Фанк (англ. funk – той, що ухиляється, боягуз, або жаргонне – гостро пахне, вдаряючи в ніс гострий запах) – виконавський стиль сучасного джазу, започаткований музикантами хард-бопу наприкінці 1950-х років ознаки гітарний реп – речитатив, експресивність гри, що походить темперованого строю, використання ритмомелодичних особливостей блюзу, а також екстатичність культової музики американських негрів. Танець фанк-джаз-танець характеризується оригінальним поєднанням плавності і різкості виконання рухів з кроками дефіле на подіумі, фіксації корпусу, в позах як при фотосесії в модного фотографа.

Contemporary jazz dance.

Контемпорарі джаз-танець (англ. contemporary jazz dance де: contemporary – ровесник, сучасний, одночасний; jazz: як дієслово – збуджувати, активізувати, захоплювати; як іменник – мить, поривчастість, екстаз; dance – як іменник – танець, танок як дієслово – танцювати, танцюватимуть, потанцювати) по суті, є загальним

Формування контемпорарі-джаз-танцю ще не завершилася, але саме завдяки своїм витокам з джаз-танцю, який пройшов шлях від побутового, фольклорного салонного танцю через сценічне рішення, залучення до театралізованих дійс долучення його у навчальні програми спеціалізованих навчальних закладів більше виділяється в особливе, неповторне сучасне танцювальне мистецтво. Нікого не дивують балетні вистави, де за основу хореографічної лексики взято джаз-танець, велика кількість шоу-програм використовує саме цей напрям, з розвинутою кінемистецтва джаз-танець і тут займає не останнє місце.

Отже, зі своїми найрізноманітнішими напрямками джаз-танець займає одне з важливих місць у сучасному хореографічному мистецтві. Його використання на сцені і можливість втілювати на сцені різні образи і сюжети, він задовольняє потреби сучасності для реалізації і вираження через мистецтво танцю. Розуміння й знаходження джаз-танцю допомагають глибше аналізувати хореографічні твори у всіх їх проміжних і виявах.

Література

1. Джаз. Техніка. [Електрон. ресурс] – Режим доступу : http://www.vestada.pl/blog/post_1191416603.html
2. Конен В. Рождения джаза / В. Конен. – М.: Советский композитор, 1984. – 80 с.
3. Плахотнюк О. А. Стили та напрямки сучасного хореографічного мистецтва // Плахотнюк О. А. Стили та напрямки сучасного хореографічного мистецтва. – Львів: ЦТДЮГ, 2009. – 80 с.
3. Плахотнюк О. А. Стили та напрямки сучасного хореографічного мистецтва // Плахотнюк О. А. Стили та напрямки сучасного хореографічного мистецтва. – Львів: ЦТДЮГ, 2009. – 80 с.
5. Положення про міжнародний конкурс сучасного хореографічного мистецтва «Супер денс (Super dance) – 2010» / уклад О. А. Плахотнюк. – Львів : ЦТДЮГ, 2010. – 7 с.
6. Положення про міжнародний конкурс сучасного хореографічного мистецтва «Супер денс (Super dance) – 2012» / уклад О. А. Плахотнюк. – Львів: ЦТДЮГ, 2012. – 7 с.
7. Теорія та методика викладання сучасного танцю: робоча програма навчальної дисципліни для студентів за напрямом підготовки 6.02.02 Хореографічна спеціальність Хореографія / розробники О. А. Плахотнюк, О. В. Рихальська. – Львів: Кафедра режисури та хореографії, Львівського національного університету імені Івана Франка, 2010. – 128 с.
8. Шариков Д. І. Класифікація сучасної хореографії / Д. І. Шариков – Видавць Карпенко В. М., 2008. – 168 с.
9. Шариков Д. І. “Contemporary dance” у балетмейстерському мистецтві. Навчальний посібник / Д. І. Шариков – Київ : КИМУ, 2010. – 173 с.
10. Шереметьевская Н. В. Прогулка в ритмах степ / Н. В. Шереметьевская. М.: Печатное дело, 1996. – 240 с.
11. Шереметьевская Н. В. Танец на эстраде / Н. В. Шереметьевская. – М.: Искусство, 1985. – 416 с.

І стиль поєднує в собі елементи балету, сучасної та джазової технік, який танець, це викликано емоціями музики і зазвичай використовують ритмічні рухи. Контемпорарі джаз-танець походить своїм корінням з американського першоджерела джазового танцю, що розвинувся під впливом європейських сучасних шкіл, одна з умов володіння технікою класичного танцю.

Зважається, що музика contemporary jazz – це поєднання приємної, м'якої естетики smooth jazz, вишуканого саунду jazz-funk і strossover jazz, з відтінками ритму і rhythm and blues (R & B). Незважаючи на те, що музика contemporary jazz має акценти на імпровізацію, особливе значення надається як красі, так і легкості сприйняття музики.

Контемпорарі джаз-танець на сьогодні використовує термінологію і окремі рухи класичного танцю, вишуканого саунду jazz-funk і strossover jazz, з відтінками ритму і rhythm and blues (R & B). Незважаючи на те, що музика contemporary jazz має акценти на імпровізацію, особливе значення надається як красі, так і легкості сприйняття музики.

Контемпорарі джаз-танець практично втілюють хореографічні постановники при виконанні балетних вистав, як бродвей-джаз у театральних постановках, концертних номерах, в кабаре-програмах у відео-клинах.

І стиль поєднує в собі елементи балету, модерн-танцю та джаз-танцю, який танець, це викликано емоціями музики і зазвичай використовують ритмічні рухи. Контемпорарі джаз-танець походить своїм корінням з американського першоджерела джазового танцю, що розвинувся під впливом європейських сучасних шкіл, одна з умов володіння технікою класичного танцю.

Контемпорарі джаз-танець практично втілюють хореографічні постановники при виконанні балетних вистав, як бродвей-джаз у театральних постановках, концертних номерах, в кабаре-програмах у відео-клинах.

І стиль поєднує в собі елементи балету, сучасної та джазової технік, який танець, це викликано емоціями музики і зазвичай використовують ритмічні рухи. Контемпорарі джаз-танець походить своїм корінням з американського першоджерела джазового танцю, що розвинувся під впливом європейських сучасних шкіл, одна з умов володіння технікою класичного танцю.

Контемпорарі джаз-танець практично втілюють хореографічні постановники при виконанні балетних вистав, як бродвей-джаз у театральних постановках, концертних номерах, в кабаре-програмах у відео-клинах.